

[Krag.]

Hvordan nu Virkningen af denne Lovgivning vil blive med Hensyn til Laanemuligheder i fast Ejendom, er det ikke muligt at sige noget afgørende om. Derom har Meningerne i Udvalget været absolut delte, og man har derfor fundet det naturligt at afæske en Række Institutioner, som paa Grund af deres Virksomhed maatte antages at have særlig Indsigt og Kendskab til Udlaansvirksomhed mod Pant i fast Ejendom, og for hvem Loven vilde blive af særlig Betydning som Laangivere, deres Opfattelse af Lovforslagets Virkninger, hvis det ophøjes til Lov. De Institutioner, man har spurgt, er Assurandør-Societetet og i Tilknnytning dertil Forsikringsraadet; desuden Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser, som jo udøver en betydelig Udlaansvirksomhed i fast Ejendom, Hovedbankerne i København, som ogsaa har omfattende Interesse paa dette Omraade, hvad der ogsaa gælder De danske Provinsbankers Forening og Københavnske Bankers Forening af 1920. Endelig har man ogsaa spurgt Sagførerraadet, hvori omfattende Sagskundskab med Hensyn til Ordningen af og Vilkaarene for saadanne Laan findes.

Fra alle disse Institutioner har man modtaget Oplysninger om deres Opfattelse af selve det principielle i Lovgivningen og deres Stilling til en Række Enkeltheder deri. Disse Besvarelser er optaget som Bilag 2, 3, 4, 6 og 8 i den foreliggende Betænkning. Endvidere har Hovedbestyrelsen for Byggesocietetet i Danmark tilstillet Udvalget en lang Skrivelse, hvori der udførligt redegøres for Societetets Stilling ogsaa til de enkelte Paragraffer i Lovforslaget. Ogsaa denne Henvendelse har man trykt, og den ledsager Betænkningen som Bilag 5.

Endvidere har der fra Nationalbankens Direktion foreligget — før Lovforslagets Fremsættelse — en Skrivelse til Handelsministeriet, som altsaa dengang har beskæftiget sig med denne Lovgivning, og i denne Skrivelse giver Nationalbanken Tilslutning saavel til Principperne i Lovforslaget som til Enkeltheder i dette. Udvalget har tilladt sig at anføre denne Skrivelse som Bilag til Betænkningen, fordi det forekommer os, at der maa tillægges denne Skrivelse en særlig Vægt som Udtryk for Seddelbankens Standpunkt i denne vigtige Sag.

Det vil af disse Besvarelser, som jeg slet ikke skal inklude mig paa at referere i Enkeltheder, fremgaa, at disse forskellige Institutioner har givet Udtryk for højest forskellige Meninger med Hensyn til Anvendeligheden af det nye Princip i Lovfor-

slaget og med Hensyn til Enkeltheder i dette. Somme tiltræder Princippet og kritiserer Enkeltheder, andre er imod Princippet, men slutter sig til Enkeltheder. Nogle, som f. Eks. Nationalbanken, giver Tilslutning til det hele baade principielt og i Enkeltheder, og andre gør det modsatte. Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa en nærmere Redegørelse for disse Forhold, thi det er Besvarelser, som er tilgængelige for ærede Medlemmer af dette Ting, og som formentlig ogsaa er de fleste af Tingets ærede Medlemmer bekendt.

Naturligvis har disse Besvarelser været Genstand for en særlig Opmærksomhed fra Udvalgets Side, og efter at Udvalget har sluttet sine Overvejelser, er Resultatet da sluttelig blevet dette, at man enstemmigt har sluttet sig til Lovforslaget, men dog stiller nogle Ændringsforslag, som er tiltraadt af den højtærede Minister. I Betænkningen er der kort redegjort for Anledningen til, at disse Ændringsforslag er stillet, og for Formaålet med dem, og der vil da kun være Brug for nogle faa yderligere oplysende Bemærkninger.

Der var i Udvalget Tvivl om, hvorvidt § 1, som beskæftiger sig med den Rentesats, der maa tages, kun tog Sigte paa den rent nominelle Rente, eller om den omhandlede den faktiske Renteydelse under Hensyn til Udlaanskursen. Af Besvarelsen af et Spørgsmaal derom, som Udvalget har modtaget fra Indenrigsministeriet, har det vist sig, at det er dette sidste, der er Tilfældet. Det fremgaaer maaske ogsaa paa Forhaand af Ordene, som slutter Paragraffen: „... andre Forhold, der har Indflydelse paa Rentens Størrelse“, men Udvalget har dog ment, at det for en Sikkerheds Skyld og for Forstaaelsens Skyld var det rette, at dette blev fastslaaet, og det er altsaa det, der er Hensigten med Ændringsforslag Nr. 1.

I øvrigt vil jeg gerne med Hensyn til Bedømmelsen af, hvad der maa skønnes at være rimelig Rente i Henhold til Lovforslagets § 1, henviser til Bilag 7, som ledsager Betænkningen, og hvor der fra Indenrigsministeriet er givet en Redegørelse paa dette Punkt.

Ændringsforslaget under Nr. 3 til § 2 udfylder en Lakune i Forslaget, idet der i dette ikke under Kursregelen var medtaget nogen Bestemmelse angaaende saadanne Laan, der vel fra Laangiverens Side er uopsigelige i et vist Aaremaal, men som forfalder til Tilbagebetaling helt eller delvist ved Ejer-skifte. Nu fastslaaes det i Ændringsforslaget for det første, at saadanne Laan ikke i Henhold til Reglerne i 1ste Stykke af Paragraf-